

EPISTOLE ISTORICE (VIII)

Virgil MIHĂILESCU-BÎRLIBA*

Keywords: correspondence, archaeology, Mircea Petrescu-Dîmbovița, Emil Moscalu.

Astăzi, când aproape a dispărut scrisoarea pe suport de hârtie, înlocuită de cea electronică, unii dintre noi am ajuns să regretăm, din varii motive, această evoluție. Anterior, scrisoarea clasică era rodul unei elaborări, cel mai adesea, temeinice, și transmitea îndeosebi informații, chiar dacă, de multe ori, acestea erau subiective, adesea plină de vădite manifestări de natură sentimentală, destul de variate. Drept urmare, socotim că orice domeniu științific ar fi profund văduvit de lipsa unor asemenea referințe.

Iată de ce, mânat de astfel de gânduri, am crezut de cuviință – asemenea mai multor înaintași – să redau o parte din misivele primite sau trimise. Sper ca prin aceasta să fie aprofundate unele dintre relațiile intercolegiale, ba chiar să înțelegem mai bine și cursul demersului istoriografic.

Încă din anul 2011, în revista regretatului Ioan Mitrea, am inițiat publicarea unor astfel de răvașe intime („Zargidava”, 2011-2016), pe care le-am continuat începând de anul trecut în „Acta Musei Tutovens” (XIII, 2017), unde, în anul precedent, am arătat principiile care m-au călăuzit în editarea acestor misive, așa că, de această dată, nu mai revin asupra lor. Voi menționa doar că acum m-am oprit la scrisorile primite de la doi arheologi, care, chiar dacă nu au avut aceeași statură științifică, aportul lor la dezvoltarea arheologiei românești, deși inegal, nu poate fi neglijat. Acești arheologi, mai jos specificați, au avut aceeași trăsătură comună: dragostea nețărmurită pentru istorie, în general, și pentru arheologie în special.

VIII. MIRCEA PETRESCU-DÎMBOVIȚA (21.05.1915 – 13.04.2013)

Născut la Galați într-o familie de intelectuali, Mircea Petrescu-Dîmbovița a urmat cursurile gimnaziale și liceale în orașul natal (1933), apoi cele universitare la București (1936). Ulterior va afirma cu recunoștință că, în toate aceste instituții de învățământ, a avut parte de prestația unor profesori de mare ținută, care, la rândul lor, l-au remarcat pe viitorul savant.

Asistent universitar onorific (1938) și cercetător la Muzeul Național de Antichități din București (1943-1949), și-a susținut doctoratul la Facultatea de Drept și Filosofie de la aceeași *alma mater* (1947, cu specialitatea preistorie). Cariera sa a continuat prin obținerea, în urma unor concursuri, a postului de conferențiar (1949), apoi de profesor titular (1956) și conducător de doctorat (1967) la universitatea ieșeană; după retragerea sa de la catedră, din 1983 a fost profesor consultant la aceeași instituție. Concomitent, între 1954 și 1967 a fost și director al Muzeului de Istorie a Moldovei, iar între 1967 și 1990 director al Institutului de Istorie și Arheologie din Iași; de asemenea, nu trebuie uitată fondarea revistei „Arheologia Moldovei”, de care a răspuns până în anul 1989.

Creator de școală, a știut să-și atragă mulți tineri studioși spre arheologie, peste tot în România (mai ales în Moldova), fiind bine cunoscute cercetările acestora, ajunși în cursul timpului, la rândul lor, personalități remarcabile. Îmi amintesc, cum adesea, făcea

* Institutul de Arheologie din Iași, Academia Română – Filiala Iași, str. Theodor Codrescu, nr. 6 (Pavilionul H), 700479 Iași, jud. Iași, România; e-mail: vmbinst@yahoo.com.

„inventarierea” specialiștilor din fiecare ramură a pre- și protoistoriei, care lucrau în diferite zone: „Pe cine avem pentru Hallstatt sau pentru migrații în Moldova, [cutare] lucrează la muzeul județean, iar [altul] la universitate sau la institut... însă nu avem pe cineva care să se ocupe de... trebuie neapărat să aducem pe cineva ...”. Și mulți din foștii săi „învățăcei” erau implantați strategic la muzee, universități și institut.

În același timp, și cercetările proprii au fost foarte intense și diversificate (Stoicani, Trușești, Cucuteni, Fundu Herții, stațiunile arheologice din Moldova, secerile de bronz din România etc.), bucurându-se de o largă recunoaștere națională și internațională. A devenit membru titular al Institutului de Pre- și Protoistorie al Universității din Florența (1964), membru corespondent al Institutului Arheologic German (1977), membru de onoare al Institutului de Studii Indo-Europene și Tracice de la Sofia, membru în Consiliul Permanent al Uniunii Internaționale de Științe Preistorice și Protoistorice (din 1964, iar din 1991 în Comitetul de Onoare al Consiliului) ș.a.m.d. A fost distins cu Premiul de Stat (1954), Premiul „Vasile Pârvan” al Academiei Române (1977) și cu prestigioase ordine, medalii și diplome ale statului român. În 1991 a fost ales membru corespondent, iar din 1996 membru titular al Academiei Române, apoi doctor *honoris causa* al universităților moldave din Galați și Suceava. Vasta sa activitate este greu de cuprins în câteva rânduri, însă un lucru este deosebit de clar pentru toți cei din domeniu, travaliul său științific și managerial plin de abnegație va dăinui¹.

1.

Iași, 1.IX.1971

Stimate tov. Bîrliba,

Revenind în Iași, am găsit comunicarea matală, pe care am citit-o cu deosebit interes². Se poate susține la Belgrad. Am vorbit cu [Emil] Moscalu, dacă se poate să plătești taxa de înscriere la Congres, în locul lui S. Haimovici³, pentru care s-a obținut aprobarea și nu poate pleca. Comunicarea va fi prezentată vineri dimineața prof. I. Nestor⁴ la București de către I. Ioniță⁵.

1) În ce mă privește, poate sus, la p. 5, să amintești și de Anastasius, înainte de Justinian, ultimul, după cum s-a arătat de I. Barnea⁶, [pentru că] opera de reconstruire a cetăților de la Dunăre a început sub Anastasius.

2) De unde se știe că Barboși este un centru specializat (pag. 4).

3) Poate o formulare mai prudentă, mai nuanțată și pentru teza drumului iazygilor către roxolani (p. 5).

4) Nu se ia poziție față de datarea complexului Sântana de Mureș-Cerneahov în sec. II-IV e.n. de către M. I. Braicevski? Crezi în așa ceva, în sec. II e.n.? Nu. Atenție și la pag. 8, tot în legătură cu această problemă. La fel la pag. 9.

5) La pag. 6 greșit: „... la part des Allemans” (termen modern). Trebuie triburi germanice.

6) Războaiele marcomanice la est de Carpați? Poate formulare mai atentă (p. 10).

¹ Vezi și D. Gh. Teodor, *Profesorul Mircea Petrescu-Dîmbovița la 80 de ani*, în „ArhMold”, 18, 1995, p. 7-14; V. Spinei, *Hommage on a venerable anniversary*, în V. Spinei, N. Ursulescu (eds.), *Scripta praehistorica. Miscellanea in honorem nonagenarii magistri Mircea Petrescu-Dîmbovița oblata*, Iași, 2005, p. 15-37 + lista publicațiilor (p. 39-59); N. Ursulescu, *In Memoriam*, CIMEC, 2013.

² Vezi și V. Mihăilescu-Bîrliba, *La circulation monétaire à l'Est des Carpathes aux IIe – IVe siècles de notre ère*, în *Actes du VIIIe Congrès International des Sciences Préhistoriques et Protohistoriques*, Beograd 9-15 septembre 1971, III, Beograd, 1973, p. 262-269.

³ Prof. univ. dr. Sergiu Haimovici (1929-2009), cunoscut specialist în paleofaună.

⁴ Prof. univ. dr. Ion Nestor (1905-1974), membru corespondent al Academiei Române, renumit arheolog, creator de școală.

⁵ Dr. Ion Ioniță, renumit arheolog român (Institutul de Arheologie din Iași).

⁶ Prof. univ. dr. Ion Barnea (1913-2004), cunoscut istoric și epigrafist al Antichității.

Să vedem ce spune și prof. I. Nestor. În orice caz, comunicarea este interesantă și poate fi susținută la Congresul de la Belgrad.

Cu cele mai bune sentimente,

/ss/ M. Petrescu-Dîmbovița

P.S. Eu voi fi sâmbătă, 4 sept dimineața în București, să rămân până la plecarea la Belgrad. Prof. I. Nestor dorește să plece sâmbătă 4 sept seara la Belgrad.

2.

INSTITUTUL DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE „A. D. XENOPOL” Iași

8.VI.1972

Stimate tov. Bîrliba,

Vă mulțumesc pentru informațiile transmise, care îmi sunt deosebit de utile.

În ceea ce privește participarea dv. pe șantierul *limes*-ului din sudul Moldovei, nu va fi nevoie, după părerea mea, de o prezență continuă, întrucât va fi acolo în permanență tov. S. Sanie⁷. Propunerea ca să participați la aceste lucrări a fost făcută la Comisia arheologică de către tov. I. Antonescu⁸ și, bineînțeles, că a fost acceptată în unanimitate. S-a pus problema și a monedelor care se pot descoperi cu prilejul săpăturilor de pe acest *limes*, atunci când s-a făcut propunerea ca să luați parte la lucrările respective.

În altă ordine de idei, țin să vă informez că s-a aprobat de către Comisia arheologică să se efectueze săpături în acest an și în „Castrul roman” de șes, de lângă Bâta Doamnei⁹, fiind recomandați ca responsabili tov. conf. N. Gostar¹⁰ și tov. Mihăilescu-Bîrliba. În acest scop, eu am recomandat decanatului Facultății noastre să trimită pentru acest șantier 12 studenți practicanți, bineînțeles în cazul în care li se plătește de către Universitate cheltuielile de deplasare și întreținere. Sunt convins că veți fi de acord, urmând să se ia măsurile respective pentru cazare și înscrierea la o cantină din localitate.

Cu cele mai bune urări de succes în campania arheologică din acest an, care pentru dv. se anunță a fi foarte bogată,

/ss/ Prof. dr. doc. M. Petrescu-Dîmbovița

3.

Iași, 2.IX.1972

Stimate tov. Bîrliba,

Am primit scrisoarea matală și sunt întrutotul de acord să colaborez cu un articol la volumul dedicat regretatului părinte C. Matase¹¹, la care am ținut foarte mult, apreciindu-i totdeauna meritele deosebite pentru cercetarea arheologică și a organizării muzeului arheologic din Piatra Neamț.

La rândul lor, cercetătorii din cadrul Institutului nostru, care au colaborat cu Muzeul din Piatra Neamț, în timpul cât acest muzeu a fost condus de C. Matase, vor participa și ei cu articole la volumul omagial, comunicându-vă din timp ultimele articole respective.

Cu deosebită considerație și cele mai bune urări de succes,

/ss/ Prof. dr. doc. M. Petrescu-Dîmbovița

⁷ Dr. Silviu Sanie, bine cunoscut cercetător al antichităților din Moldova.

⁸ Iulian Antonescu (1932-1991), cunoscut istoric și om de cultură.

⁹ Fortificație dacică și medieval de lângă Piatra Neamț.

¹⁰ Conf. univ. dr. Nicolai Gostar (1922-1978), bine cunoscut arheolog și istoric al antichității clasice.

¹¹ Preot Constantin Matasă (1878-1971), arheolog și om de cultură, fondator al Muzeului Arheologic din Piatra Neamț.

4.

INSTITUTUL DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE „A. D. XENOPOL” Iași

Nr. 785/27.08.1974

Stimate tovarășe Bîrliba,

În ultimii ani am dat ca subiecte pentru lucrări de diplomă răspunsurile învățătorilor la Chestionarul arheologic al lui Alexandru Odobescu.

Pentru aceasta, respectivii absolvenți consultă răspunsurile învățătorilor din diferite județe la Chestionarul lui Al. Odobescu¹², care se află la secția de manuscrise a [Bibliotecii] Academiei. După aceasta iau legătura cu muzeele respective, verificând ceea ce se cunoaște până în prezent din aceste răspunsuri, în urma cercetărilor arheologice ulterioare, îndeosebi publicate. Urmează apoi deplasări pe teren la punctele semnalate în răspunsuri și necunoscute prin descoperiri până în prezent. Rezultatele cercetărilor de suprafață sunt incluse în teză.

Până în prezent s-au făcut teze bune cu asemenea subiecte pentru județele Botoșani, Bacău și Dolj, care se păstrează la seminarul de arheologie.

Pentru a putea întocmi o asemenea teză și tovarășul Matei Mihai, profesor la școala generală Buhalnița, com. Hangu, jud. Neamț, vă rog mult să-l ajutați și îndrumați, mai ales că lucrarea prezintă interes pentru arheologia județului Neamț. Poate delegați pe tov. Cocos¹³ să stea de vorbă mai mult cu tov. Matei Mihai.

Cu cele mai bune salutări și succese cât mai frumoase în activitatea dumneavoastră.

Director,

/ss/ Prof. dr. Doc. M. Petrescu-Dîmbovița

5.

Iași, 8.IV.1976

Stimate tovarășe Bîrliba,

Răspund la scrisoarea Dumneavoastră cu o mică întârziere, fiind extrem de ocupat cu tot felul de probleme.

Este adevărat că vor rămâne două posturi la toamnă pentru a fi ocupate prin concurs. Ambele sunt de cercetători. S-a hotărât însă de multă vreme ca unul să fie ocupat de Gorovei¹⁴ și al doilea de cineva, pe care încă nu-l știu, care să lucreze efectiv la sectorul de istorie medie, recte la documente, pentru a mai degreva pe cei de acolo, în primul rând pe I. Caproșu¹⁵ și L. Șimanschi¹⁶, care, din cauza muncii la documente, nu-și pot trece doctoratul. De fapt, acest al doilea post trebuie ocupat de cineva de la sectorul de istorie contemporană, întrucât tov. Ciupercă¹⁷, care va fi la Universitate, aparține acestui sector.

Deci, după cum vezi, nu este pentru moment un post pentru numismatică și nici nu pot eu să dau altă destinație celui de al doilea post, la care a cedat tov. Șandru¹⁸ numai pentru sectorul de istorie medie, recte pentru documente. Regret mult, că în această situație nu pot să vă sprijin, așa cum o meritați și-o doresc din plin. În cazul, în care nu veți pleca la București¹⁹,

¹² Alexandru Odobescu (1834-1895), în calitate de ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice, a adresat un chestionar către învățători pentru a afla date despre monumentele, istoricul, tradiția, arheologia etc. tuturor localităților din România, care a rămas în manuscris la Biblioteca Academiei Române.

¹³ Dr. Ștefan Cucos (1936-1992), fost arheolog și director al muzeelor din Piatra Neamț și Bacău.

¹⁴ Prof. univ. dr. Ștefan-Sorin Gorovei de la Universitatea din Iași, bine cunoscut medievist.

¹⁵ Prof. univ. dr. Ioan Caproșu, membru de onoare al Academiei Române, renumit medievist ieșean.

¹⁶ Leon Șimanschi (1938-2005), medievist remarcabil al Institutului de Istorie și Arheologie „A. D. Xenopol” Iași.

¹⁷ Prof. univ. dr. Ioan Ciupercă (1940-2012), fost profesor de istorie contemporană și decan al Facultății de istorie al Universității „Al. I. Cuza” Iași.

¹⁸ Prof. univ. dr. Dumitru Șandru (1934-2016), cunoscut istoric al perioadei interbelice, fost profesor la universitățile din Galați și Suceava.

¹⁹ Octavian Iliescu (1912-2009), cunoscut numismat, șeful Cabinetului Numismatic al Academiei Române invitase autorul să vină la București.

rămâne deschisă posibilitatea ca la o nouă trecere a unui cercetător la Universitate să vă invit la Iași.

Cu cele mai bune urări de succes, deocamdată la București, și numai bine.

/ss/ M. Petrescu-Dîmbovița

P.S. Mă gândesc totuși și la posibilitatea să nu se găsească cineva corespunzător pentru al doilea post la toamnă. Atunci, cu acordul celorlalți de aici, va trebui să se găsească o soluție să nu se piardă postul. Poate în această situație să fie o șansă. Concursul ar fi în a doua jumătate a lunii septembrie.

EMIL MOSCALU (30.12.1942 –7-9.11.1993)

Emil Moscalu s-a născut în comuna Stăuceni (j. Cernăuți), familia refugiindu-se mai târziu în ținutul Bacăului, unde a terminat și studiile sale secundare. De pe băncile liceului se hotărâse să devină arheolog, vis pe care și l-a realizat prin absolvirea Facultății de Istorie a universității bucureștene, și imediată sa încadrare la Institutul de Arheologie din București. Încă din anii de facultate participase la 15 șantieri arheologice (1961-1965)! Amintesc faptul că, începând cu primii ani ai carierei sale de cercetător a început să aprofundeze (la sugestia prof. Ion. Nestor) originea și evoluția La Tène-ului de la Dunărea de Jos, temă căreia i se va consacra până la sfârșitul scurtei sale vieți. Rămân de referință cercetările sale de la Albești, Orbeasca, Bujoru, Peretu, Meri ș.a., ca și studiile sale referitoare la tezaurul de la Peretu, carul ceremonial de la Bujoru, dar mai cu seamă la cele despre ceramica daco-getică sau despre aspectul cultural Canlia (definire și conținut).

În anul 1975, în cadrul unor reduceri de personal (de fapt, ingerințe politice), a fost transferat forțat la Muzeul Național de Istorie a României. A fost adânc rănit de această lovitură, pe care a considerat-o nemeritată, care i-a creat, de altfel, și grave probleme de sănătate. În 1981, Emil Moscalu a fost pensionat medical, dar în scurte perioade de ameliorare a sănătății a revenit la Muzeul Național de Istorie (ultima dată în 1990).

Cu toate cele mai sus-menționate, în puținii săi ani de viață zbuciumată a avut destul de multe rezultate științifice notabile, dintre care menționăm îndeosebi *Ceramica traco-getică* (București, 1983). Și-a sfârșit zilele în greutate și suferință, aproape uitat de către mulți dintre noi²⁰.

6.

Buc[urești] 21-VI-1985

Dragă Virgil,

Doresc să-ți comunic cu acest prilej faptul că am primit vederea trimisă. A făcut exact 14 zile! Mă bucur că te-ai instalat și ai ajuns cu bine. Cred că ai și început ronțăitul bibliotecii, care știi că acolo este foarte bine garnisită²¹. Când te vei întoarce probabil vei scoate o nouă monografie.

Și eu am terminat lucrarea, mai am de făcut unele ilustrații și în câteva săptămâni sunt gata. Prin septembrie sau octombrie vin și eu. Dar probabil că tot la București ne vom întâlni. Scrie-mi când sosești ca să te așteptăm în gară. Noi în curând vom începe săpăturile și dorim să știm ce surprize ne mai oferă. Să sperăm că din cele mai plăcute. Anul viitor vreau să dau și eu doctoratul la prof. Petrescu[-Dîmbovița]. Lucrarea este publicată, așa încât se [susține] ușor. Mai scrie-ne.

Cu respect și simpatie /ss/ Emil Moscalu

²⁰ M. Babeș, *Emil Moscalu*, în „SCIVA”, 46, 1995, 1, p. 67-69; C. Ionomu, *Emil Moscalu*, în „ArhMold”, 18, 1995, p. 349-350.

²¹ Beneficiam de o bursă DAAD în Germania.

Buc[urești] 28-II-1988

Dragă Virgile,

M-am bucurat foarte mult de primirea scrisorii pe care mi-ai trimis-o. Îți mărturisesc că mă sensibilizezi cu atenția. Eu sper ca pe 11-12 martie să particip la o Sesiune de comunicări organizată de Muzeul din Brașov pentru comemorarea a 150 de ani de la apariția „Gazetei de Transilvania” și a 125 de ani de la nașterea lui Andrei Mureșanu și a 100 de ani de la apariția revistei „Muza Română”. Voi ține aici aceeași comunicare pe care am ținut-o la Simpozionul de Tracologie de la Miercurea Ciuc: „Vechimea tezaurului getodacilor luat de romani la 106 e.n. în timpul regelui Decebal”. Acum am amplificat-o mult. A ieșit foarte bine și o voi da și la unele reviste de mare tiraj pentru că este o problemă de mare interes și importanță pentru istoria politică și economică a geto-dacilor. Nici eu nu m-am așteptat ca de la determinarea a trei vase ateniene în tezaurul regal dacic figurate pe Columnă să pot ajunge la asemenea concluzii²². Deci [...] m-am gândit la această problemă și până la urmă am finalizat-o. O public în revista „Thraco-Dacica”, cu un rezumat bun. Citez și lucrarea ta cu Al. Vulpe privind tezaurul de la Rădeni Păstrăveni²³.

Legat de aceasta, eu cred, că articolul acesta trebuie publicat și în limba română în revista „Memoria Antiquitatis”! Trebuie neapărat un articol accesibil și publicului românesc²⁴. Cred că ai depășit toate recordurile prin atâtea tezaururi monetare recuperate în Moldova.

Aș dori să știu dacă se publică și volumul 10 din *Istoria Românilor* a profesorului Nicolae Iorga? Eu am primele 5 volume din prima ediție.

Am mai făcut un articol cu un vas cu mască umană aparținând culturii Gumelnița de o mare valoare artistică și istorică. A fost descoperit întâmplător într-o așezare de la Orbeasca de Sus. Acum mă grăbesc să termin articolul cu carul votiv de la Bujoru²⁵, pe care îl public împreună cu colegul C. Beda. Este un material de mare valoare, a cărei publicare implică cunoașterea unei vaste bibliografii europene din ultima sută de ani. Au trecut 14 ani de la descoperirea ei și trebuie pus în circulație pentru că au început diferite speculații pe marginea acestei descoperiri care are de pe acum o mare popularitate.

Îți mulțumesc pentru invitația pe care mi-ai făcut-o de [a] publica în „Arheologia Moldovei”. Eu am mai încercat o dată să public în 1969 un articol cu un mormânt getic din secolele V-IV î.e.n. de la Mărgineni (Bacău), dar regretatul Adrian Florescu nu l-a publicat și a rămas așa până astăzi. Acum am studiat bine această perioadă din istoria geților și îl pot publica cu toate interpretările pe care le putem da astăzi. De aceea nici nu m-am grăbit cu publicarea acestei descoperiri. De la Muzeul din Bacău nu am putut obține fonduri pentru a săpa necropola pe care o marchează această descoperire. De aceea, mulțumindu-ți pentru invitație te rog să-mi comunici până la ce dată trebuie prezentat manuscrisul lucrării.

Îmi exprim speranța că ne vom întâlni la Sesiunea anuală de rapoarte de săpături din 25-26 martie de la Pitești. Știi, cred, că Simpozionul de Tracologie se ține anul acesta la Piatra Neamț.

Cu ale sentimente, /ss/ Emil M.

P.S. Un articol de popularizare cu tezaurul de la Muncelu și unul separat cu tezaurul tracic de la Rădeni trebuie publicate și în „Cronica” de la Iași sau „Ateneu” de la Bacău.

²² Vezi „Hierasus”, VII-VIII, 1989, p. 201-216,

²³ A. Vulpe, V. Mihăilescu-Bîrliba, *Der Goldschatz von Rădeni, jud. Neamț, in der Westmoldau, Rumänien*, în „PZ”, 60, Berlin, 1, 1985, p. 47-69.

²⁴ A. Vulpe, V. Mihăilescu-Bîrliba, *Tezaurul de la Rădeni*, în „MemAntiq”, 12-14, 1986, p. 41-63.

²⁵ E. Moscalu, C. Beda, *Bujoru, Un tumul cu car-cazan votiv aparținând culturii Basarabi*, în „Thraco-Dacica”, 9, 1988, p. 23-47; *idem*, *Bujoru. Ein Grabhügel der Basarabi-Kultur mit Votivkesselwagen aus Rumänien*, în „PZ”, 66, 1991, 2, P. 197-218.

Ele trebuie date și la ziarul județean al jud. Neamț.

8.

Buc[urești] 9-IV-1988

Dragă Virgil,

Am primit scrisoarea de la tine. Când m-am întors de la Sesiune am găsit-o acasă. Îți mulțumesc foarte mult pentru ea. Eu m-am mai eliberat acum de lucrări și respir mai ușurat.

Îți trimit acum titlurile articolelor pentru „Arheologia Moldovei”: 1) „Obiecte de podoabă geto-dacice din secolele VI-I î.e.n.”²⁶. 2) ”Noi materiale aparținând aspectului cultural getic de tip Canlia din secolele V-III î.e.n.”. Amândouă vor avea circa 10 pagini și 4 planșe, așa că fiind mai subțiri își vor găsi un loc în revista noastră Moldovenească. Scrie-mi ce mai faci.

Hristos a Înviat! Sărbători fericite. Cu drag, /ss/Emil

9.

Buc[urești] 31-VIII-1988

Dragă Virgile,

Sper că ai primit articolul meu complet. Plec acum la un alt șantier și nu mai [am] timp să-l termin și pe următorul. Acesta mai pretinde 5-6 zile de lucru pe care nu le am la dispoziție.

Este foarte interesant și merită să fie publicat, mai ales că se referă la cultura getică din secolele VI-II î.e.n. și are și o hartă cu răspândirea teritorială a aspectelor culturale getice și tracice din această perioadă. El va avea maximum 10-12 pagini cu tot cu rezumat, 3 planșe și 1 hartă de mare interes.

De aceea ar fi regretabil să nu apară în acest număr. Titlul său este: „Noi materiale aparținând aspectului cultural getic de tip Canlia (secolele V-II î.e.n.)”²⁷. Pot să îl termin între 5-15 octombrie. De aceea propun să fie inclus în număr.

Oricum ai 2 articole predate. Să știi că la Biblioteca Institutului de Arheologie din București se află numai până la volumul 9 inclusiv. Ar trebui găsită modalitatea de se trimite și volumele 9-12 pentru a se putea cunoaște astfel și realizările arheologilor Moldoveni.

Ilustrația este gata, textul este redactat în primă formă în proporție de 80%.

Cu stimă, /ss/ E. Moscalu

²⁶ E. Moscalu, *Piese de podoabă din mediul traco-getic și scitic. Inele și brățări ornamentate cu butoni*, în „Arh.Mold”, 13, 1990, p. 149-154.

²⁷ Articolul nu a mai apărut.

ACADEMIA
DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE
„A. D. XENOPOL“
IAȘI
Bulevardul Karl Marx nr. 15

Nr. 785
Data 27.08.1974
Telefon 11654

Stimate tovarășe Bîrliba

În ultimii ani am dat ca subiecte pentru lucrări de diplomă răspunsurile învățătorilor la Chestionarul arheologic al lui Alexandru Odobescu.

Pentru aceasta, respectivii absolvenți consultă răspunsurile învățătorilor din diferite județe la Chestionarul lui Al. Odobescu, care se află la secția de manuscrise a Academiei. După aceasta iau legătura cu Muzeele respective, verificând ceea ce se cunoaște pînă în prezent din aceste răspunsuri, în urma cercetărilor arheologice ulterioare, îndeosebi publicate. Urmează apoi deplasări pe teren la punctele semnalate în răspunsuri și necunoscute prin descoperiri pînă în prezent. Rezultatele cercetărilor de suprafață sînt incluse în teză.

Pînă în prezent s-au făcut teze bune cu asemenea subiecte pentru județele Botoșani, Bacău și Dolj, care se păstrează la seminarul de arheologie.

Pentru a putea întocmi o asemenea teză și tovarășul Matei Mihai, profesor la școala generală Buhalnița, com. Hangu, Jud. Neamț, vă rog mult să-l ajutați și îndrumați, mai ales că lucrarea prezintă interes pentru arheologia județului Neamț. Poate delegați pe tov. Cocos să stea de vorbă mai mult cu tov. Matei Mihai.

Cu cele mai bune salutări și succese cît mai frumoase în activitatea dumneavoastră.

DIRECTOR,
M. Petrescu-Dîmbovița
Prof.dr.doc. M. Petrescu-Dîmbovița

